

at gaa efter, saa komme vi ind paa Vilkaarlighed. Efter min Mening vil der i enhver Fordeling, hvad enten den sker inden for Amtsgrænserne eller saaledes, at Amtsgrænserne i visse Tilfælde overstrides, naturligvis blive mere eller mindre Vilkaarlighed, og selv den ærede Ministers Forslag, hvorefter der i mange Krese har fundet en Omregulering, en anden Fordeling Sted, kan ikke sige sig fri for Vilkaarlighed. Det følger af sig selv, at det maa saa være. Fordi man forlader Amtsgrænserne, synes det mig ikke, at Vilkaarlighederne blive større, men man bør naturligvis kun gøre det, naar der er overvejende Grunde for, at der derved kan opnaas et hensigtsmæssigt Resultat. Naar man kan saa godt afrundede Valgkrese, skal man efter min Mening ikke bryde sig saa meget om Amtsgrænserne. Det er jo imidlertid den Slags Ting, som skulle være Genstand for Forhandling og navnlig for Forhandling i et Udvalg. Naar det efter den Behandling, som Lovforslaget har faaet i Folketinget, viser sig, at det i Virkeligheden kun er ved 20 Valgkrese af de 137, at det har været nødvendigt at gøre, om jeg maa kalde det saa, et Overgreb, saa er jo Genstanden for Forhandling reduceret meget betydelig. Det er 20 Tilfælde, og lad os se, om vi kunne blive enige om, at disse 20 Tilfælde maatte kunne reduceres til 10. Men hvis man stiller sig paa det Standpunkt, at Amtsgrænserne absolut skulle respekteres, tror jeg, at man vil volde Loven en Mængde unødvendige Banstigeligheder, uden at det Hensyn, som man fremhæver, er af den Betydning, at det fortjener, at man gør sig saa megen Ulejlighed for dets Skyld.

Saa er der et andet Hensyn, som den ærede første Taler fremhævede, idet han paaberaabte sig Traditionen, nemlig at Valgstedet skulde ligge i den nærmeste Købstad. Det er vistnok fuldstændig rigtig. Jeg samstemmer i høj Grad hermed, men jeg tror ogsaa, at Folketinget og navnlig Folketingets Udvalg har samstemmet i dette. Det ærede Medlem for København talte om Sagen i sin Almindelighed, han paaviste ikke de Tilfælde, hvori der i det foreliggende Lovforslag har fundet Afvigelse Sted fra den Regel, at Valgstederne skulle ligge i en af de Købstæder, som maatte findes i Valgkresen. I det Forslag, her foreligger, har jeg kun kunnet finde 3 Tilfælde. Det ene er Skelstør, med Hensyn til hvilken man gør den Bemærkning, at Byen ligger paa en Lange, meget høderlig i sin Kres; det andet Tilfælde er Øbelstoft, og det tredje er Bordingborg. I disse tre Tilfælde, som altsaa

ere de eneste, der kunne give Anledning til Disput, synes jeg, man skulde være rede til at undersøge, om ikke de særlige Omstændigheder, der ere til Stede, kunde foranledige en Fravigelse af det Hensyn, som de paagældende Købstæder kunne forlange, at der bliver taget til dem, og jeg tillader mig at tro, at det er Tilfældet baade for Øbelstofts og vel ogsaa for Skelstørs, muligt ogsaa for Bordingborgs Bedkommende, men jeg antager i øvrigt ikke, at det er af de Punkter, som Loven vil komme til at strande paa. — Værre vil det ganske vist være, hvis den ærede Minister med en vis, om jeg maa kalde det saa, Doktrinarisme eller Formalisme vil holde fast ved Amtsgrænserne, selv om det kan paavises, at man ved at gøre en mindre Brug af Amtsgrænserne kan komme til fornuftigere Krese. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Amtsgrænserne maa det ogsaa erindres, at Folketinget og dets Udvalg have betragtet Amtsinddeling, hvad jeg gerne kan sige, som det principale, som det, man skal gaa ud fra, og som det, der kun forlades, naar der er særlig Nødvendighed derfor. Man kan derfor meget godt, som det ærede Medlem for 1ste Kres udtrykte sig, beholde Amtene som Kammerne, men man skal ikke betragte dem i den Grad som Kammer, at der ikke paa noget Sted maa ske nogen Afvigelse derfra, eller at man ikke maa komme uden for disse Grænser.

Der er et Par andre Spørgsmaal, som Lovudkastet, som det foreligger, giver Anledning til, men da de ikke ere berørte fra anden Side, skal jeg ikke komme videre ind derpaa. — I § 4, som er sat ind af Folketinget, hedder det, at ingen Arbejdsgiver maa kræve Arbejde udført af Arbejdere eller andre i hans Tjeneste staaende Personer, der ere Vælgere, paa Valgdage, saaledes at de hindres i at komme til Stede i rette Tid ved Valget og afgive deres Stemme. Jeg tror, det er en Bestemmelse, som vistnok alle kunne sympatisere med, og at man vil finde, at det er en meget rimelig Fordring, at Arbejdsgivere skulle ikke kunne benytte sig af en bestaaende Kontrakt til at forhindre Arbejderne fra at udøve deres Valgret, og saa vidt jeg ved, er det noget, der respekteres og følges vistnok gennemgaaende. Den ærede Minister har imidlertid i det andet Ting gjort nogle Bemærkninger om, at denne Paragraf vilde medføre store Banstigeligheder, blandt andre den, at hverken Særbaner eller Telegrafer kunde fungere paa Valgdagen, og det vilde ganske vist være meget uheldigt, thi er der nogen Dag, man benytter Særbaner og Telegraf, er det netop paa Valgdagen. Hvis den ærede